És un negoci

Ens diuen, i ens repeteixen fins a l'extenuació, que el Barça «és més que un club», però quan és l'hora de demostrar-ho, el plantejament es dissol com un sucre en el cafè amb llet. Si l'equip del «Cap i Casal de Catalunya» fos el que pretenen sigui, és a dir, símbol i senyera d'aquest país, ho demostraria amb fets. Però l'únic que importa als barcelonistes, més enllà del compte de resultats de l'empresa, és guanyar-li la lliga al Madrid, sigui com sigui. Un adversari que, per altra banda, si no existís, haurien d'inventar-lo.

L'altre dia vam veure un exemple palpable de tot això que vull dir en l'acte de comiat d'un jugador, que no deixa de ser un simple assalariat del club, algú que ha cobrat –i ha cobrat molt– per fer el que havia de fer.

Si el Barça fos més que un club, amb 22 anys hauria tingut el temps suficient per a ensenyar-lo, o per a exigir-li que aprengués unes nocions mínimes de llengua catalana. Si el jugador no s'ha assabentat d'aquesta norma bàsica, és que el club ho ha fet molt malament.

No és ja una qüestió de desídia, de manca d'interès per la llengua, és mala fe. En un país on precisament la llengua és una senya d'identitat molt important, que el principal club li giri l'esquena com ho fan els seus jugadors, només es pot entendre si l'ambient a dins d'aquesta entitat és d'oberta hostilitat contra la cultura catalana.

I arribats a aquest punt, cal preguntar-nos: realment val la pena guanyar lligues en nom del país a costa de renunciar a tot el que es renuncia? Desenganyem-nos, el Barça és simplement un negoci, el negoci d'uns empresaris –molts d'ells anticatalans i reaccionaris– que l'exploten i el d'uns jugadors que només es posen la samarreta per cobrar el que cobren. Algú em dirà que és legítim –« el fútbol es asi»–, potser sí, però que no ho facin en nom meu!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/05/02/negoci/910938.html?utm_source=rss